

## POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Monika Koba

w sprawie z wniosku Z. K. i A. K.  
przy uczestnictwie T. S.A. w K.  
o ustanowienie służebności przesyłu,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 15 stycznia 2019 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców  
od postanowienia Sądu Okręgowego w N.  
z dnia 14 grudnia 2017 r., sygn. akt III Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od wnioskodawców Z. K. i A. K. solidarnie na rzecz uczestnika T. S.A. w K. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

### UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 grudnia 2017 r. Sąd Okręgowy w N. oddalił apelację wnioskodawców Z. K. i A. K. od postanowienia Sądu Rejonowego w G. z dnia 5 maja 2017 r. oddalającego ich wniosek o ustanowienie za wynagrodzeniem służebności przesyłu na rzecz uczestnika T. Spółki Akcyjnej w K. Podstawą oddalenia wniosku i apelacji było stwierdzenie, że nie zostały spełnione przesłanki do ustanowienia służebności przesyłu (art. 305<sup>2</sup> § 2 k.c.), skoro wnioskodawcy nie są właścicielami nieruchomości, na której są posadowione urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 k.c., a uczestnik prawomocnym postanowieniem Sądu

Okręgowego w N. z dnia 23 listopada 2016 r., jako następca prawny Skarbu Państwa - Zakładu Energetycznego K., uzyskał tytuł prawny do zajmowania nieruchomości objętej postępowaniem w postaci służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu.

Orzeczenie to zostało zaskarżone skargą kasacyjną przez wnioskodawców. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazali, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne w postaci konieczności wykładni art. 292 k.c. odnośnie do dopuszczalności i zakresu zasiedzenia przez przedsiębiorcę przesyłowego służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu oraz potrzeby wykładni art. 187 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c., art. 321 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i odpowiedzi na pytanie czy jest zasadne uwzględnienie zarzutu zasiedzenia służebności przesyłu lub służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu, w sytuacji, gdy przedsiębiorca przesyłowy formułując zarzut zasiedzenia nie obejmuje swoimi twierdzeniami okoliczności uzasadniających zarzut zasiedzenia.

Uczestnik w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniósł o jej odrzucenie lub oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym. Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie. Cel wymagania określonego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania.

W judykaturze Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, iż wskazanie przyczyny określonej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. nakłada na skarżącego obowiązek przedstawienia zagadnienia o charakterze abstrakcyjnym wraz z argumentami prowadzącymi do rozbieżnych ocen prawnych, wykazania, że nie zostało ono rozstrzygnięte w dotychczasowym orzecnictwie, a wyjaśnienie go ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia tej konkretnej sprawy, ale także innych podobnych spraw, przyczyniając się do rozwoju prawa (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania nie spełnia tych wymogów. Zagadnienia prawne prezentowane przez skarżących dotyczące problematyki zasiedzenia służebności przesyłu (służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu), nie pozostają w związku z rozstrzygnięciem sprawy, w której wniesiono skargę, skoro przyczyną oddalenia wniosku i apelacji nie było uwzględnienie zarzutu zasiedzenia służebności przez uczestnika, lecz prawomocne przesądzenie w odrębnym postępowaniu, że poprzednik prawny T. Spółki Akcyjnej w K. uzyskał w drodze zasiedzenia służebność gruntową o treści odpowiadającej służebności przesyłu. Rozstrzygnięciem Sądu Okręgowego w N. z dnia 23 listopada 2016 r. (III Ca (...)) zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c. byli związani zarówno skarżący, jak i Sady obu instancji. Skarżący nie dostrzegają również, że zagadnienia przez nich formułowane są irrelewantne w stosunku do podstaw oddalenia wniosku, również z tej przyczyny, że od 13 maja 2016 r. nie są już właścicielami nieruchomości, na której zostały posadowione urządzenia przesyłowe, a legitymacja do złożenia wniosku o ustanowienie służebności przesyłu, jeżeli przedsiębiorca odmawia zawarcia umowy, przysługuje jedynie właścicielowi nieruchomości (art. 305<sup>2</sup> § 2 k.c.).

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 398<sup>21</sup> k.p.c. i § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 pkt 3

rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2018, poz. 265).

jw